

som vi havde i den gamle Toldtarif, saa at Toldloven overalt kunde komme til at virke saaledes, som det var dens Hensigt, som det har været dansk Toldlovgivnings Hensigt siden Forordningen af 1797, og saaledes som det ogsaa kan ses af Intimationen til den for sin Tid saa fortræffelige Toldforordning, og som det har været Meningen med alle vore senere Toldlove her i Landet: at holde en aaben Dør for udenlandsk Konkurrence og samtidig at have en vis maadeholden Beskyttelse paa indenlandsk Virksomhed. Men det er aldeles klart, det vil enhver, som har underkastet vor gamle Toldlov et virkeligt Studium, vide, at den indeholdt en Mængde tilslørede Indførselsforbud. Det var disse Indførselsforbud, som man for det første søgte at faa ud af Loven og dernæst at faa en rimelig Beskyttelse i moderat nedadgaende Retning, men dog ingenlunde altid i nedadgaende. Vi søgte at faa et vist System deri. Der var f. Eks. mange Omraader — ved Margarineindustrien og paa mange andre industrielle Omraader —, hvor den udenlandske Industri ligefrem havde en Præmie fremfor den indenlandske, idet man maatte betale en højere Told for Materialierne, end der svarede til Tolden paa det færdige Produkt. I saadanne Tilfælde enten afskaffede eller nedsatte vi Materialtolden tilstrækkeligt, eller hvor det ikke kunde lade sig gøre, forhøjede vi Tolden paa den færdige Vare, for at Toldniveauet, Beskyttelsesniveauet, kunde komme i Forhold til det almindelige her i Landet. Det var disse, som det forekommer mig, meget maadeholdne Bestræbelser, som vare raadende for vor Virksomhed med Hensyn til Toldloven af 1908, hvad Beskyttelsen angaar.

Dernæst var der et andet Hovedformaal med Toldloven, det var dette at frigøre eller dog saa vidt muligt lette Indførselen af Produktionsfornødenheder, Jern i Baand, Stænger og Plader, Kul, Raagummi og en Mængde andre Artikler. Jeg kunde nævne mange andre Eksempler paa Artikler, som til stor Skade for indenlandsk Virksomhed, ikke blot for Industrien, men ogsaa for mange andre Virksomheder, havde været belagte med høj Indførselstold. Jeg kan ikke tro andet end, at Industri og Haandværk maa have paaskønnet de Bestræbelser, vi i den Henseende udfoldede. Jeg kan ikke tro andet; thi naar jeg læser de mangfoldige Andragender — og det er jo Andragender i Hundredvis, som have ligget paa dette høje Tings og Folketingets Bord og have

foreligget for Toldkommissionen fra Industriens og Haandværkets Mænd —, saa have disse Mænd Gang paa Gang og med største Ret betonet den overordentlige Betydning, det havde for dem, baade for at kunne hævde sig i Konkurrencen med Ulandet og for at skabe Mulighed for Eksport af danske Industriprodukter, at Produktionsfornødenheder, Raastoffer og Drivkraften, som jo dels er Kul, dels for nogle Industrier og Haandværksgrene Petroleum, dels de mørke Brændselsolier, Benzin o. s. v. — bleve befriede for Told. Gang efter Gang er det fremhævet af de Mænd, der havde Skoen paa og derfor vidste, hvor den trykkede, hvilken overordentlig Betydning det havde at faa disse forskellige Stoffer lettet for den Told, der løb op til flere Millioner Kroner, naar man tog det tilsammen, og som havde tyngt saa haardt paa dansk Industri og Haandværk. Vi imødekom disse Ønsker, men vi høstede ganske vist ingen Tak for det. Jeg kan dog ikke tro andet end, at i deres Lønkommission sige Haandværkets og Industriens Mænd, at det var dog en god Ting ved denne Toldlov, at den i saa rigt Maal og med saa store Ofre for Statskassen imødekom dette Ønske saavel fra disse Produktionsvirksomheder som fra Landbruget.

Det tredie Hovedformaal var at frigøre og lette de almindelige Livsfornødenheder, den almindelige Mands Forbrugsartikler, og til Gengæld lægge saa meget højere Told over paa de egentlige Luksusartikler, bl. a. Vin, Tobak, indførte Spirituosa o. l. for at faa en retfærdigere Fordeling af Forbrugsbeskatningen. Det var Hensigten med Toldreformen af 1908, og naturligvis er denne Hensigt kun naaet ufuldkommet, hvad jo altid er Tilfældet med Menneskeværk. Men jeg tror dog, at ikke saa lidt af det, der var Hensigten med denne Reform, er naaet.

Det ærede Medlem mente, at man skulde ikke lovgive om Skattevæsen, før man havde et aldeles sikkert Grundlag, før man med fuld Klarhed kunde beregne en ny Skattelovs Virkning. Dette vil sige det samme, som at man aldrig maa lovgive om Skattevæsen, for det kan man aldrig beregne. Det ærede Medlem kan ikke paavise mig et eneste Omraade, navnlig ikke naar det er saa vanskelige Omraader som Forbrugsbeskatning, Arveskat, Stempelskat, Forlystelsesskat o. l., hvor det er muligt med Sikkerhed at beregne Virkningen af en Skat. Man kan lade alle praktiske Toldembedsmænd, alle